

danske fiskeprodukter, vil det således have alvorlige bivirkninger på andre erhverv.

De to formænd har skrevet til miljøministeren i et åbent brev, hvor de fremfører, at det eneste rigtige er at få stoppet dioxinen ved kilden; men at man i dag har et utilstrækkeligt kendskab til dioxinkilderne, og at det derfor er uheldigt, hvis der spares på Miljøstyrelsens kildeopsporing af dioxiner. De to formænd mener, at besparelserne senere vil hævne sig i form af tab for dansk fiskeri, for andre erhverv samt endda påvirke folkesundheden i negativ retning. Til sidst opfordrer de til, at kontrollen med dioxinindhold i fisk ikke kun føres over for danske fiskere, men at også importerede fisk og fiskeprodukter kontrolleres.

Det oplyses i en kolonne i forbindelse med artiklen, at fisk fra Østersøen kan anvendes til fiskemel, hvis fiskemelsfabrikkerne investerer i nyt udstyr, der kan fjerne tilstrækkeligt med dioxin fra de mere forurenede fisk, så de kan overholde grænseværdien for fiskemel.

Artiklens fokus er således erhvervets problemer med forøgede omkostninger ved fremstilling af foder, eventuelle konsekvenser for Østersø-fiskeriet, hvis ingen vil betale for oprensning af den meget forurenede råvare, samt Miljøministeriets ansvar for at udrede kilderne for dioxin.

Artiklen berører endvidere med korte bemærkninger til Fødeveddirektoratets ressource: konsekvensen for konsumfiskeri af de fede fisk i Østersøen, folkesundheden og kontrolforanstaltninger.

Det er hensigten med de fastsatte maksimalgrænseværdier, at den danske befolknings indtag af dioxin skal reduceres for at øge den mest udsatte befolkningsgruppes beskyttelsesniveau overfor dioxins toksiske effekter, og derfor skal de mest forurenede fodermidler og fødevarer fjernes fra fødekæden. Når disse produkter

ulovliggøres, må det nødvendigvis kunne få konsekvenser for erhvervet. Dette lå klart allerede, da forslagene om grænseværdierne blev forhandlet. I Danmark blev der specielt forudset problemer for fiskeriet af visse fede fiskearter i Østersøen, mena man i Holland f.eks. forudså problemer med omkring 10% af landmændenes produktion af komælk.

Efter ikrafttrædelse af maksimalgrænseværdien 1. juli forventes forsyningssituationen for fisk, som overholder grænseværdien, ikke at blive kritisk for, at danskerne kan følge kostrådet om at spise 300 g fisk om ugen af forskellige slags. Direktoratet finder derfor ikke, at grænseværdien kan have nogen negativ indflydelse på folkesundheden.

På fødevareområdet skal fødevarerikkerheden ved egenkontrol sikre sig, at de fødevarer, som indkøbes til virksomheden, overholder dioxingrænseværdierne. Det gælder også konsumfisk uanset om fiskene er af dansk eller udenlandsk oprindelse. Hvis råvaren er importeret kan virksomheden sikre sig via garantier udstedt af den udenlandske leverandør, garantier der dog lejlighedsvist bør checkes ved analyse af stikprøver. Hvis råvaren er af dansk oprindelse og er købt direkte fra fiskeren, må virksomheden selv sørge for den nødvendige analytiske dokumentation og foranstalte en kemisk analyse af stikprøver af råvarene. Fødeveddirektoratet arbejder i øjeblikket med en strategi for hvordan kontrolkravene og opfølgningen nærmere skal tilrettelægges.

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.
